Sămînța discordiei
(Die Saat des Widerspruchs)
Phoenix, Arizona, SUA
18 ianuarie 1965

Pentru seara aceasta am ales un text scurt pe care vreau să-l citesc, dacă este în voia Domnului, pentru a vedea legătura. Mai întîi voi citi din Matei 13 de la vers. 24 pînă la 30 şi mai tîrziu de la vers. 36 pînă la 40. Eu încep cu vers. 24 din Matei 13. Ascultaţi bine, cînd este citit Cuvîntul. Cuvintele mele vor da greş, ale Lui nu.

Isus le-a pus înainte o altă pildă, şi le-a zis: „Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămînţă bună în ţarina lui. Dar, pe cînd dormeau oamenii, a venit vrăjmaşul lui, a semănat neghină între grîu, şi a plecat. Cînd au răsărit firele de grîu şi au făcut rod, a ieşit la iveală şi neghina. Robii stăpînului casei au venit, şi i-au zis: „Doamne, n-ai semănat sămînţă bună în ţarina ta? De unde are dar neghină?“ El le-a răspuns: „Un vrăjmaş a făcut lucrul acesta.“ Şi robii i-au zis: „Vrei dar să mergem s-o smulgem?“ „Nu“, le-a zis el, „ca nu cumva, smulgînd neghina, să smulgeţi şi grîul împreună cu ea. Lăsaţi-le să crească amîndouă împreună pînă la seceriş; şi, la vremea secerişului, voi spune secerătorilor: „Smulgeţi întîi neghina, şi legaţi-o în snopi, ca s-o ardem, iar grîul strîngeţi-l în grînarul meu.“

Aţi observat: „Smulgeţi întîi neghina, şi legaţi-o în snopi!“? Eu am citit aceasta într-o seară, cînd am fost în munţii Catalina şi eram în rugăciune, şi ceva deosebit a venit peste mine. Eu m-am gîndit ce Cuvînt aş putea să citesc pentru a prezenta astă seară.

După ce am coborît, am găsit cuvîntul *discordie.* Eu am luat lexiconul şi am căutat ce înseamnă cuvîntul *discordie.* După lexiconul de Webster înseamnă „a semăna neînţelegeri“ „a fi contradictoriu“; „neînţelegeri, a semăna altceva“ sau „a fi opus lucrurilor care sînt deja prezente“. Astfel m-am gîndit să numesc tema din seara aceasta „Sămînţa discordiei“. Eu mă încred că Domnul binecuvîntează Cuvîntul Său, în timp ce noi vom vorbi despre aceasta.

Noi mai ştim că El a explicat şi a prezentat în vers. 36-43, cum s-a copt această sămînţă. Noi am ajuns aici, deci vrem să citim:

Atunci Isus a dat drumul noroadelor, şi a intrat în casă. Ucenicii Lui s-au apropiat de El, şi I-au zis: „Tîlcuieşte-ne pilda cu neghina din ţarină.“ EL le-a răspuns: „Cel ce seamănă sămînţă bună, este Fiul omului. Ţarina este lumea; sămînţa bună, sînt fiii împărăţiei; neghina, sînt fiii celui rău. Vrăjmaşul, care a semănat-o, este Diavolul; secerişul, este sfîrşitul veacului; secerătorii, sînt îngerii. Deci, cum se smulge neghina şi se arde în foc, aşa va fi şi la sfîrşitul veacului. Fiul omului va trimite pe îngerii Săi, şi ei vor smulge din Împărăţia Lui toate lucrurile, care sînt pricină de păcătuire şi pe cei ce săvîrşesc fărădelegea, şi-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor. Atunci cei neprihăniţi vor străluci ca soarele în Împărăţia Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.

Deoarece însuşi Isus a tălmăcit această pildă, de aceea cunoaştem însemnătatea ei. În timp ce ne ocupăm de semănarea sămînţei şi de seceriş, El a tălmăcit-o deja. Eu cred că deşi Isus a spus această pildă în timpul Lui, totuşi s-a referit la sfîrşitul lumii sau la sfîrşitul epocii, şi anume la ziua aceasta. Eu cred că acest text din seara aceasta se potriveşte exact pentru ceasul acesta în care trăim, pentru că Isus a spus aici clar, că semănarea va avea loc la sfîrşitul lumii. La sfîrşit va fi adunat grîul şi neghina care va fi arsă. Grîul însă va fi luat în Împărăţia Lui. Aşa cred că a fost.

Mai este un text biblic care mă face să cred aceasta. Eu mi l-am notat. Este Matei 24, 24 unde este vorba despre sămînţa discordiei. Isus a spus că cele două vor fi aşa de aproape una de alta, încît chiar şi cei aleşi ar fi înşelaţi dacă ar fi cu putinţă. Ele sînt aproape la fel.

Într-un alt text stă scris că ploaia cade peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi.

Eu îmi mai amintesc de prima mea trăire cînd eram la penticostali. Era în Mishawaka, Indiana. Eu am fost la o conferinţă într-o sală care era aproximativ la fel de mare ca aceasta. S-au adunat din nord şi din sud. Din cauza diferenţelor rasiale trebuiau să se întîlnească acolo. Existau două direcţii principale la fraţii

penticostali. Eu nu auzim niciodată de ei şi nici nu-i întîlnisem. Acolo am auzit pentru prima dată vorbirea în limbi. La conferinţă am şezut în ultimul rînd. Pentru că nu eram membru la ei, ci numai un tînăr predicator baptist, m-am aşezat în spate. Eu îmi mai aduc aminte că nu ştiam deloc despre ce este vorba, cînd am auzit pentru prima dată vorbindu-se în limbi. Doi bărbaţi care şedeau în faţă, participau la aceasta. Unul vorbea în limbi, celălalt tălmăcea ceea ce spunea el. Eu începusem să cercetez Biblia cum puteam, şi am constatat că este conform Scripturii. Exact aceasta trebuia să facă Duhul Sfînt conform Scripturii.

Era ziua următoare. În noaptea aceea inima mea a fost foarte tulburată. Eu am dormit într-un cîmp de porumb pentru că nu aveam destui bani să-mi permit un pat. Aveam doar pentru întoarcere. Pentru micul dejun mi-am cumpărat două zile pîinici vechi. Ei m-au invitat să iau masa cu ei, dar nu aveam destui bani ca să plătesc. Era 1933, timpul crizei economice, un timp greu. De aceea eu m-am gîndit: „Cum să fac eu asta? Eu nu vreau să mănînc cu ei, dar eu vreau să ştiu ce au ei. Ei au ceva ce eu nu am."

În dimineaţa următoare m-au rugat să vin pe platformă împreună cu alţi predicatori pentru a ne prezenta cine sîntem şi de unde venim.

Eu am spus numai: „William Branham, evanghelist, Jeffersonville." şi m-am aşezat. Atunci eram cel mai tînăr predicator de pe platformă. În ziua următoare m-au chemat pe platformă ca să vorbesc. Noi am fost foarte binecuvîntaţi. După ce am vorbit, am făcut cunoştinţă cu mulţi oameni care m-au invitat în adunările lor.

M-am gîndit: „Dacă m-aş întîlni cu aceşti doi bărbaţi care au vorbit în limbi şi au tălmăcit!" Asta ardea în inima mea. Eu o vroiam neaparat. După cum v-am spus la început, eu am primit un dar mic. Voi ştiţi, darurile şi chemările sînt irevocabile; le ai toată viaţa. Dacă sînt daruri de la Dumnezeu, atunci eşti născut cu ele. S-a întîmplat deja de cînd eram copil. Oamenii care-mi cunosc viaţa ştiu că este aşa. Atunci nu am ştiut ce era. Eu o numesc viziune, dar atunci nu ştiam ce este. Eu mă gîndeam: „Dacă aş putea să vorbesc cu ei!" Duhul care era în clădire, credeam că este Duhul lui Dumnezeu.

Am reuşit să vorbesc cu unul din ei. Eu i-am pus cîteva întrebări şi am văzut că este un creştin adevărat. Nu era nici o îndoială: bărbatul era într-adevăr credincios. Apoi am vorbit cu celălalt, şi dacă m-am întîlnit vreodată cu un făţarnic, atunci el era acela. Bărbatul era căsătorit cu o femeie blondă, dar avea doi copii cu o femeie brunetă. Eu mă gîndeam: „Ce este acum? Eu sînt total dezorientat. Eu sînt un fundamentalist; trebuie să fie conform Cuvîntului, altfel nu este corect. Acelaşi lucru este cu Duhul. După tot ce ştiu, primul s-a arătat ca adevărat, celălalt ca mincinos. Dar Duhul a căzut peste amîndoi. Cum poate să fie aşa?" Eu am fost nedumerit.

Doi ani mai tîrziu m-am rugat într-o peşteră, acolo mă duc pentru rugăciune. Într-o după masă am ieşit din peşteră plin de praf şi mi-am aşezat Biblia pe un butuc. Vîntul a suflat şi mi-a deschis Biblia la Evrei 6, unde este vorba despre ce se va întîmpla cu noi în ultimele zile, dacă cădem de la adevăr. Atunci nu mai putem fi înnoiţi pentru că nu va mai fi jertfă pentru păcatele noastre. Mărăcinii şi spinii nu sînt de folos, şi vor sfîrşi în foc. Dar ploaia cade des pe pămînt ca să le ude şi să rodească. Spinii şi mărăcinii vor fi aruncaţi, grîul va fi adunat. Eu m-am gîndit: „Ah, a fost numai o întîmplare că vîntul mi-a deschis aici." Apoi mi-am aşezat iarăşi Biblia. Eu mă gîndeam: „Acum voi vedea." Apoi a venit vîntul şi a deschis iarăşi. Aceasta s-a întîmplat de trei ori. Eu mă gîndeam: „Asta este ceva curios."

Cînd m-am ridicat, m-am gîndit: „Doamne, de ce mi-ai deschis Biblia chiar aici, unde citesc Cuvîntul: ‚Dar dacă aduce spini şi mărăcini, este lepădat şi aproape să fie blestemat, şi sfîrşeşte prin a i se pune foc.'?" Eu mă gîndeam: „De ce mi-ai deschis la acest text?" Apoi am văzut ceva.

Viziunile adevărate vin fără să forţezi ceva. Este Dumnezeu. Eu m-am uitat încolo şi am văzut cum se învîrtea pămîntul. El era arat şi grăpat. Un bărbat în alb a trecut pe acolo şi a semănat grîu. După ce a trecut de curbura pămîntului, a venit un bărbat care arăta îngrozitor. Era îmbrăcat în negru şi arunca peste tot sămînţă de buruieni. Amîndouă au răsărit. La amîndouă le-a fost sete, pentru că era necesară ploaie. Se părea că fiecare plantă se ruga cu capul aplecat: „Doamne, trimite ploaie! Trimite ploaie!" Apoi au venit nori mari şi ploaia a căzut peste amîndouă. Cînd s-a întîmplat aceasta, a sărit grîul cel mic în sus şi a strigat: „Slavă Domnului! Slavă Domnului!" Buruiana cea mică a sărit şi ea şi a spus: „Slavă Domnului! Slavă Domnului!" Apoi viziunea s-a încheiat.

Ploaia cade pe cei drepţi şi pe cei nedrepţi. Acelaşi Duh poate să cadă într-o adunare, şi toţi se bucură: făţarnici, creştini toţi împreună. Aşa este. De ce depinde? După roadele lor se vor cunoaşte. Numai după

acestea se vor recunoaşte.

Acum înţelegeţi că ovăzul sălbatic sau grîul sălbatic şi alte cereale sînt atît de asemănătoare cu cerealele cultivate, încît chiar şi cei aleşi aproape că vor fi înşelaţi. Noi trăim într-o epocă în care se predică şi se vorbeşte despre aceste lucruri.

Observaţi vers. 41. În ultimele zile cele două sînt atît de asemănătoare, încît El nu se poate baza că o biserică anumită ca metodiştii, baptiştii sau penticostalii ar putea să deosebească cele două. EL a spus că va trimite îngerii Lui pentru a-i despărţi. Un înger vine să-i despartă pe cei drepţi de cei nedrepţi. În afară de îngerul Domnului nu poate să facă nimeni aceasta. EL va zice ce este corect şi ce este pe dos. Dumnezeu a zis că va trimite îngerul Lui la timpul sfîrşitului nu înainte, ci la timpul sfîrşitului pentru a aduna. Noi ştim că sîntem înainte de timpul secerişului. *Înger* este tradus cu „mesager". Noi ştim că sînt şapte îngeri pentru şapte Biserici. Nu s-a întîmplat în timpul epocilor Bisericii.

Fiţi atenţi cine au fost, conform cuvintelor Sale, semănătorii şi cine este sămînţa. Un semănător a fost El, Fiul lui Dumnezeu, care a semănat sămînţă. După El a venit un duşman care era Diavolul, şi a semănat sămînţa contrazicerii. Asta s-a întîmplat după ce a fost semănată sămînţa adevărată. Prieteni, aceasta s-a întîmplat în fiecare epocă, de cînd este lumea. De la început s-a întîmplat astfel.

EL a spus: „Sămînţa lui Dumnezeu este Cuvîntul lui Dumnezeu." Isus a spus: „Cuvîntul este o sămînţă." Fiecare sămînţă va aduce roade după felul ei. Dacă creştinii, copiii lui Dumnezeu, copiii Împărăţiei au devenit sămînţa lui Dumnezeu, atunci trebuie să fie Cuvîntul lui Dumnezeu Cuvîntul lui Dumnezeu care este vestit în această epocă în care trăim, ca sămînţa făgăduită a epocii. Dumnezeu şi-a dat Cuvîntul la început, şi fiecare epocă a avut sămînţa ei, timpul ei, făgăduinţele ei.

Cînd s-a ridicat Noe, el a fost sămînţa lui Dumnezeu, Cuvîntul lui Dumnezeu pentru epoca aceea.

Cînd s-a ridicat Moise, el nu a putut să aducă mesajul lui Noe. Nu ar fi ajutat la nimic, pentru că a fost Cuvîntul lui Dumnezeu pentru epoca aceea.

Cînd a venit Hristos, El nu a putut să vestească mesajul lui Noe sau al lui Moise. A fost timpul Lui, cînd o fecioară trebuia să rămînă însărcinată şi să nască un Fiu care urma să fie Mesia.

Epoca lui Luther, epoca lui Wesley, a metodiştilor, toate epocile pînă la cea penticostală sînt în urma noastră. Fiecare epocă a primit un Cuvînt al făgăduinţei. Oamenii epocii care trăiesc Cuvîntul făgăduit sînt sămînţa epocii conform celor spuse de Isus: ei sînt copiii Împărăţiei. Aşa este. Descoperirea Duhului Sfînt care se împlineşte prin copiii Săi, este sămînţa Împărăţiei pentru epoca respectivă.

Vrăjmaşul, Satana, a semănat buruiana, sămînţa contrazicerii. El este vinovatul care a făcut acest lucru îngrozitor. Satana a semănat sămînţa lui de la început, cînd Dumnezeu a aşezat primii oameni pe pămînt. Desigur că Adam a ştiut că există o cunoştinţă a binelui şi răului, dar el nu se ocupase de această temă.

Noi ştim că Dumnezeu le-a dat copiilor Săi Cuvîntul Lui ca ocrotire. Noi nu avem o altă ocrotire în afară de Cuvîntul lui Dumnezeu. Aceasta este ocrotirea noastră nu bombele, buncărele sau ascunzătorile, nu Arizona, California sau altceva. Noi avem numai o ocrotire, şi aceasta este Cuvîntul. Cuvîntul a devenit trup şi a locuit printre noi: Isus Hristos. EL este singurul nostru scut. Dacă noi sîntem în El, atunci sîntem siguri.

Nici măcar păcatul nu este amintit unui credincios adevărat. Aţi ştiut asta? Cine este născut din Dumnezeu nu păcătuieşte; el nu poate să păcătuiască. Nici nu este amintit. David a spus: „Ferice de omul, căruia nu-i ţine Domnul în seamă păcatul." Dacă voi sînteţi în Hristos, atunci nu aveţi dorinţa de a păcătui. Închinătorul care este curăţat odată pentru totdeauna, nu mai are o conştiinţă a vinovăţiei. Voi nu aveţi dorinţa. Pentru lume sînteţi poate un păcătos, dar pentru Dumnezeu nu sînteţi, pentru că sînteţi în Hristos. Cum puteţi să fiţi un păcătos dacă sînteţi în Cel fără păcat? Dumnezeu Îl vede numai pe Acel în care sînteţi.

Acum să trecem la seceriş. La început, Dumnezeu a semănat sămînţa Lui pe pămînt şi a aşezat-o în inimile copiilor Săi, în familia Sa, ca să ţină Cuvîntul. Singura lor ocrotire era să ţină Cuvîntul. Apoi a venit vrăjmaşul şi a rupt bariera cînd a semănat sămînţa discordiei, care era în contradicţie cu Cuvîntul lui Dumnezeu. Dacă la început a fost contrazicere, atunci mai este şi astăzi aşa. Tot ce mai este adăugat la Cuvîntul lui Dumnezeu, mai este sămînţa discordiei. Nu mă interesează de unde vine, dacă de la o organizaţie, de la armată, de la puteri politice **tot ce nu corespunde cu Cuvîntul lui Dumnezeu, este sămînţa discordiei.**

Dacă un bărbat susţine că este un predicator al Evangheliei, dar spune că zilele minunilor au trecut,

atunci este sămînța discordiei. Dacă cineva susține că este un predicator sau un pastor al unei biserici şi el nu crede că Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci pînă în toate amănuntele, pînă la trupul Lui fizic, atunci este sămînța discordiei. Dacă el susține că zilele minunilor şi ale apostolilor au trecut, atunci este vorba despre sămînța contrazicerii. Dacă se spune: „Vindecare dumnezeiască nu există“, atunci este sămînța discordiei. Lumea este plină de acestea. Ea împinge la o parte şi înneacă grîul.

Noi am observat că Diavolul este primul semănător al sămînței discordiei. Asta o ştim conform Genesa. Acolo o găsim. Aici, în Matei 13, Isus îl face răspunzător pe Diavol pentru acea cădere de la Cuvîntul Lui. Şi în anul acesta 1965 **tot ce este în contradicție cu Cuvîntul scris, ce nu corespunde cu el sau are o tălmăcire proprie, este sămînța discordiei.** Dumnezeu nu o va confirma. EL nu poate. Ea nu se lasă amestecată. Desigur că nu. Este ca sămînța de muştar care nu se amestecă cu nimic. Nu se poate încrucişa. Trebuie să fie cea adevărată.

Sămînța contrazicerii! Sămînța care a semănat-o Dumnezeu în grădina Eden, l-a adus pe Abel. Cînd Satana a semănat sămînța discordiei, a venit Cain. Unul a adus un om drept, celălalt unul nedrept. Pentru că Eva a ascultat de sămînța discordiei care era în contradicție cu Cuvîntul lui Dumnezeu, a venit Baal al păcatului şi mai este pînă astăzi. Noi nu vom scăpa de aceasta pînă va veni îngerul Domnului şi va face despărțirea. Apoi ia Dumnezeu copiii Săi în Împărăția Lui, şi buruienile vor fi arse. Observați cele două vițe de vie.

Dacă am avea mai mult timp pentru tema aceasta! Noi putem să atingem numai esențialul, pentru a putea să ne rugăm în cîteva minute pentru bolnavi.

Cele două sămînțe au crescut împreună, cum a spus Dumnezeu în textul din Matei 13: „Lăsați-le să crească amîndouă împreună.“ Cain s-a dus în țara Nod, şi-a găsit o femeie şi s-a căsătorit. După ce a fost ucis Abel, Dumnezeu a permis să vină Set în locul lui. A urmat o generație după alta, atît de la cel drept cît şi de la cel nedrept. Dar noi ştim că cele două linii au avut relații pînă cînd răutatea a devenit atît de mare, încît Dumnezeu a trebuit să distrugă omenirea.

Dar totuşi au crescut cele două semințe, sămînța discordiei şi sămînța lui Dumnezeu. Una a culminat cu Iuda Iscarioteanul, şi cealaltă cu Isus Hristos. EL era sămînța lui Dumnezeu; El era începutul creației lui Dumnezeu; El nu era mai puțin decît Dumnezeu. Iuda a fost născut ca fiu al pierzării. El a venit din iad şi s-a întors în iad. Isus Hristos a fost Fiul lui Dumnezeu, Cuvîntul lui Dumnezeu descoperit. Iuda Iscarioteanul în discordia lui era sămînța lui Satana care a venit în lume pentru a înşela, ca şi Cain, tatăl lui de la început.

<u>Iuda s-a jucat numai de-a biserica. El nu a fost sincer şi nu credea cu adevărat</u>, altfel nu l-ar fi trădat pe Isus. Dar el a semănat sămînța discordiei. El a crezut că poate să fie prieten cu lumea, Mamon, şi prieten cu Isus. Dar a fost prea tîrziu pentru el ca să mai facă ceva. Cînd a venit ceasul morții şi a înfăptuit această răutate, a încălcat linia de despărțire. El a mers prea departe şi nu a mai putut da înapoi. El a trebuit să meargă drumul ca înşelător. El a semănat sămînța discordiei şi a vrut să fie favorizat de organizațiile timpului acela, şi anume ale fariseilor şi saducheilor. El s-a gîndit că poate să cîştige bani şi să fie iubit de oameni. Acesta este un motiv pentru care mulți oameni cad de la Cuvînt: pentru că ei vor să fie pe placul oamenilor! Noi avem nevoie de plăcerea lui Dumnezeu, nu de cea a oamenilor. Dar exact aceasta a făcut Iuda cînd această discordie a ajuns la punctul culminant în el.

Noi ştim că Isus a fost Cuvîntul. Ioan 1 spune: „La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu Dumnezeu, şi Cuvîntul era Dumnezeu … Şi Cuvîntul S-a făcut trup şi a locuit printre noi.“ Cuvîntul a fost deci o sămînță. Apoi sămînța a devenit trup şi a locuit printre noi.

Dacă Iuda a fost sămînța vrăjmaşului şi a discordiei, atunci şi ea a devenit trup şi a locuit printre noi în persoana lui Iuda Iscarioteanul. Niciodată nu a avut el o credință adevărată. El avea ceva care credea că este credință. Există o credință adevărată şi o credință aparentă.

Credința adevărată în Dumnezeu crede pe Dumnezeu, şi Dumnezeu este Cuvîntul. Ea nu va introduce niciodată ceva. Biblia ne spune în Apoc. 22, 18, că partea noastră va fi scoasă de la cartea vieții, dacă scoatem sau adăugăm ceva la Cuvînt.

De aceea nu este ceva neclar, ci numai Cuvîntul lui Dumnezeu adevărat, neamestecat. Aceştia sînt fiii şi fiicele lui Dumnezeu, care sînt născuți nu prin voia unui om, nu prin strîngerea mîinii sau un fel oarecare de botez, ci din Cuvîntul lui Dumnezeu, prin Duhul Sfînt şi prin ei se descoperă Cuvîntul. Aceasta este

sămînța lui Dumnezeu!

Vrăjmaşul vine la adunare şi este strict credincios după o dogmă. Dar nu despre aceasta este vorba. Tot ce se abate de la adevărul Cuvîntului lui Dumnezeu, este în contradicție cu acesta.

Cum recunoaştem noi asta? Se spune: „Voi aveți dreptul să tălmăciți."

Nu. Niciun om nu are dreptul să tălmăcească. EL este propriul Său interpret. EL făgăduieşte ceva, şi apoi împlineşte. Aceasta este interpretarea. Dacă El făgăduieşte ceva şi apoi împlineşte, aceasta este atunci interpretarea. Tot ce este în contradicție cu Cuvîntul lui Dumnezeu, este contrazicere. Absolut!

După cum am spus, Iuda nu a avut o credință adevărată. El a avut o credință prefăcută. El a avut o astfel de credință, încît s-a gîndit că acesta este Fiul lui Dumnezeu. Dar el nu a ştiut că este Fiul lui Dumnezeu, altfel el nu ar fi făcut asta. Un bărbat care încheie compromisuri cu privire la Cuvînt care este adevărul, are o credință aparentă. Un slujitor adevărat al lui Dumnezeu va rămîne la Cuvînt.

Nu demult a venit într-o seară un predicator din Arizona, care este conducător la şcoala cea mai renumită din oraşul acesta, şi mi-a spus: „Eu vreau să vă corectez în ceva cînd voi avea o ocazie bună."

Eu am răspuns: „Aceasta este cea mai bună ocazie. Veniți încoace."

El a venit şi a spus: „Domnule Branham, d-voastră încercați să faceți ceva. Eu cred că sînteți sincer şi corect, dar încercați să prezentați lumii o învățătură apostolică. Epoca apostolică a încetat odată cu apostolii."

Eu am răspuns: „Prima dată vreau să vă întreb, fratele meu, dacă credeți că fiecare Cuvînt al lui Dumnezeu este inspirat?"

El a răspuns: „Desigur. Sigur că eu cred."

Apoi eu am spus: „Vreți să-mi arătați atunci din Cuvînt unde a încetat epoca apostolică? Dacă puteți să-mi arătați, atunci voi crede ca şi d-voastră." Eu am continuat: „Scriitorul din timpul apostolilor ne informează că în ziua de Rusalii, cînd a început epoca apostolică, s-a întrebat: ‚Bărbați şi frați, ce trebuie să facem ca să fim mîntuiți?' Acela care avea cheile împărăției cerurilor, a răspuns: ‚Pocăiți-vă, şi fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Duhului Sfînt. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voştri, şi pentru toți cei ce sînt departe acum, în oricît de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.' Cum poate să se contrazică Cuvîntul?"

Bărbatul a zis: „Eu sînt în seara aceasta foarte răcit."

Eu am răspuns: „Cred şi eu."

Acum spuneți-mi dacă mai cheamă Dumnezeu. Dacă Dumnezeu mai cheamă, atunci mai este epoca apostolică. Desigur. În oricît de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru! Atîta timp cît mai cheamă El, mai este epoca apostolică, deoarece Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci. Noi recunoaştem astăzi că această contradicție a fost semănată în acea epocă. Dacă ar fi posibil, aş prezenta aceasta în zece pînă la cincisprezece minute, dar nu merge. S-a întîmplat în timpul epocilor. Noi toți, sau mulți dintre noi citesc Biblia. Cînd a venit Isus, El a găsit această contradicție, devierea. EL a fost Cuvîntul descoperit, El a fost interpretarea Cuvîntului lui Dumnezeu, pentru că a spus: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veşnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine." Aici o aveți! EL era interpretarea Cuvîntului. Fiecare fiu născut din nou şi fiecare fiică născută din nou a lui Dumnezeu, din epoca aceasta, este interpretarea Cuvîntului. Voi sînteți scrisori scrise şi citite de fiecare. Desigur.

Observați, El a spus: „Degeaba Mă cinstesc ei, învățînd învățături deviate. Degeaba mi se închină învățînd învățături ale discordiei, învățături omeneşti, dogme omeneşti şi susțin că este Cuvîntul lui Dumnezeu, deşi nu au nimic comun cu Cuvîntul lui Dumnezeu."

Vedeți, fiecare epocă aduce o astfel de recoltă. Aşa a fost în toate epocile, şi a noastră nu va face excepție. Noi avem acelaşi lucru, şi este o epocă mai puternică decît toate celelalte la un loc, pentru că este sfîrşitul istoriei lumii. Cea mai mare discordie care a existat vreodată pe pămînt, este astăzi pe pămînt. În celelalte epoci discordia i-a atras de la Dumnezeul adevărat şi viu la idolatrie. Astăzi este aşa cum a spus Isus: sînt atît de asemănătoare, încît şi aleşii ar fi înşelați dacă ar fi cu putință. Vorbeşte despre discordie! O, este atît de ispititor. Satana este printre oameni un astfel de teolog, un astfel de doctor în teologie, încît poate să învețe Cuvîntul aproape desăvîrşit. Isus ne-a făcut atenți. Observați-l, cînd va apărea. El spune: „Aceasta nu a fost destinată pentru timpul acesta." O, totuşi asta este, pentru că Dumnezeu a spus-o astfel.

Vedeți ce s-a întîmplat. Aceeaşi deviere a aprins mînia lui Dumnezeu în zilele lui Noe, cînd Dumnezeu

l-a trimis pe mesagerul Lui care a predicat înflăcărat şi i-a chemat pe oameni la pocăinţă. Discordia s-a stins. Dar ce a făcut Satana? El a început imediat să semene din nou în Ham. Aşa este.

Apoi s-a ridicat Moise din pustiu, marele prooroc, pentru a conduce poporul Israel afară. Ce s-a întîmplat? Moise, marele prooroc al lui Dumnezeu, le-a adus adevărul absolut, adevărul confirmat. El s-a întîlnit cu Dumnezeu. Dumnezeu a dovedit că s-a întîlnit cu el. Oamenii de acolo, preoţii, aveau religiile lor, ritualurile, drepturile lor şi altele.

Dar Moise era acolo ca o confirmare a interpretării Cuvîntului. Să nu uitaţi asta. **Moise a fost interpretarea făgăduinţei lui Dumnezeu. EL a spus că o va face. El era interpretarea lui Dumnezeu.**

Ce s-a întîmplat? Adunarea era ieşită de cîteva zile din Egipt, cînd Satana a intrat într-un om, în al doilea Cain. Era Balaam. El a semănat discordie între ei. Noi ştim că este aşa. Acest Balaam cu învăţătura lui: „Noi sîntem toţi la fel, Îi slujim aceluiaşi Dumnezeu“, a văzut corect din punct de vedere fundamental. El a adus o jertfă cum a cerut Dumnezeu: şapte berbeci, şapte vite pe şapte altare, şi s-a rugat exact la fel de desăvîrşit aceluiaşi Dumnezeu cum a făcut-o Moise în pustiu, exact aşa. Dar nu era acelaşi lucru. Prin aceasta ni s-a arătat ce se va întîmpla. Acolo era iarăşi Cain în persoana lui Balaam. Aici era Dumnezeu în persoana lui Moise. El a tălmăcit Cuvîntul Său printr-un om şi S-a făcut pe Sine şi făgăduinţa Lui de cunoscut. Şi deja a apărut discordia.

Aşa s-a întîmplat în zilele lui Iuda. El a venit cu discordia.

Gîndiţi-vă, acel păcat pe care îl credeau oamenii: „Noi sîntem toţi la fel; noi ne închinăm aceluiaşi Dumnezeu; să mergem toţi la aceeaşi biserică; să fim un popor“, acest păcat nu i-a fost iertat Israelului. Însuşi Isus a spus: „Ei toţi au murit!“

Ei toţi au pierit, în afară de cei trei. Au fost aceia care au crezut făgăduinţa pînă la sfîrşit. Cînd a spus fricosul: „Noi nu putem birui ţara, noi nu sîntem în stare“, Iosua şi Caleb au îmbărbătat poporul şi au zis: „Noi sîntem în stare s-o cucerim pentru că Dumnezeu ne-a făgăduit-o, indiferent cine se împotriveşte.“

Noi mai putem predica despre vindecare divină şi botezul cu Duhul Sfînt. Noi mai avem puterea lui Dumnezeu pentru a ne despărţi de lucrurile acestei lumi. Aşa a spus Dumnezeu! Epoca apostolică nu a încetat şi nici nu va înceta; continuă.

Noi am depistat semănătorul discordiei. Gîndiţi-vă: păcatul acela nu a fost iertat. Frate, dacă atunci nu a fost iertat, ce este acum cînd se adună sămînţa adevărată din toate epocile?

Vedeţi, ceea ce a făcut Balaam s-a continuat pînă a ajuns la punctul culminant cu Iuda Iscarioteanul. Cealaltă sămînţa s-a revărsat în Isus.

Ce a fost? Iuda şi Isus au fost o reflectare a lui Cain şi Abel. Iuda a fost religios, Cain la fel. Cain a făcut un altar, a adus o jertfă, s-a închinat lui Dumnezeu, şi a fost la fel de sincer ca celălalt. Dar vedeţi, el nu avea descoperirea asupra Cuvîntului. El credea că Adam şi Eva ar fi mîncat mere sau alte fructe. Abel a ştiut prin descoperire că nu este aşa. Sîngele i-a scos afară, de aceea el a jertfit un miel. Dumnezeu a depus mărturie că jertfa lui este corectă. Apoi Cain a fost gelos şi l-a ucis pe fratele lui. Aşa cum el l-a ucis pe fratele său pe acelaşi altar pe care a murit jertfa lui, mielul, care a murit pe altar, astfel L-a trădat Iuda pe Isus Hristos înaintea altarului lui Dumnezeu. El L-a ucis cum a făcut-o Cain cu Abel. Cain a fost sămînţa discordiei.

Acelaşi lucru a fost cu Balaam, proorocul închiriat, un bărbat care trebuia să ştie mai bine. Dumnezeu l-a avertizat prin semne şi minuni. Chiar şi o măgăriţă a vorbit în limbi necunoscute. Dar totuşi el a mers mai departe. El a fost născut pentru a fi un semănător al discordiei.

Dacă Isus a prezis că această epocă se va încheia cu cea mai mare discordie care a existat vreodată biserica căldicică din Laodicea care L-a scos pe El afară , cum poate să fie atunci altceva decît discordie? Sigur că este aceasta. Se sfîrşeşte în această epocă.

Pe Golgota a fost ca la Cain şi Abel.

Fiţi atenţi, după ce s-a înălţat Isus, a fost trimis Duhul Sfînt. EL a adus sămînţa, Cuvîntul la viaţă, cum am observat noi ieri seară. EL este Acela care face Cuvîntul viu. „A face viu“ înseamnă: a aduce la viaţă. Duhul Sfînt cel adevărat va aduce numai Cuvîntul la viaţă, care este El, dar nu o dogmă. Asta nu poate El, pentru că El nu are nimic comun cu o dogmă. EL este viaţa Cuvîntului lui Dumnezeu, pentru că El este Dumnezeu. EL face trupul viu.

Fiţi atenţi, ce s-a întîmplat. După cum ne relatează Biblia, Ioan a scris copiilor săi: „Copilaşilor, voi aţi

auzit despre venirea Anticristului. El este deja acum în lume în copiii neascultării.“ Aceasta a fost treizeci de ani după revărsarea Duhului Sfînt. Cînd a venit Duhul Sfînt, a adus sămînța adevărată la viață. Dar apoi a venit din nou devierea. Şi astfel continuă mai departe.

Cuvîntul adevărat a fost confirmat. Proorocii din vechime confirmau Cuvîntul lui Dumnezeu ca fiind adevărul, cînd predicau. Poate a citit cineva despre Conciliul de la Niceea sau despre vremea de dinainte. S-a întîmplat în timpul celor cincisprezece zile de politică sîngeroasă, cînd grupul roman a venit şi a vrut să facă dintr-o adunare o denominațiune. Proorocii care erau îmbrăcați în blănuri de oaie şi se hrăneau cu plante, au apărat Cuvîntul. Dar ce s-a întîmplat? Trebuia să fie ca la Cain şi Abel. Unul trebuia să moară. Desigur că s-a întîmplat. Cuvîntul şi-a pierdut influența printre oameni. Ei au votat împotriva Cuvîntului adevărat şi au introdus în locul acestuia dogme ale discordiei în biserica catolică. Ei au introdus şi un papă, episcopi şi alte lucruri. S-a lăsat deoparte însemnătatea adevărată a unui Petru, Maria şi a celorlalți şi au făcut icoane din ei, pînă nu a mai rămas decît o ceremonie, care a fost numită „religie creştină“. Ce a fost? Sămînța discordiei. Pentru prima dată o adunare de pe pămînt a devenit o organizație. Ce a fost? S-a început semănarea sămînței discordiei, în momentul cînd s-a introdus şi s-a scos.

Cine a auzit vreodată că în Biblie este scris că vinerea nu este voie să se mănînce carne? Cine a auzit vreodată că în Biblie a fost cineva stropit, în loc să fie botezat prin scufundare? Cine a auzit despre o „Ave Maria“? Cine a auzit vreodată despre toate aceste absurdități pe care le au şi protestanții? Oala nu poate numi cazanul unsuros. Cine s-a făcut vinovat numai puțin, este vinovat pentru tot. Cine a auzit vreodată că Dumnezeu se ocupă de o organizație? Arătați-mi un exemplu, unde una dintre ele a rămas în viață după ce a devenit o organizație. Ei au murit pe loc şi nu s-au mai ridicat niciodată. Este timpul să se întîmple ceva. Este timpul să înceapă Dumnezeu să lucreze.

Se distruge influența asupra oamenilor. Acelaşi lucru s-a făcut astăzi. Ei distrug influența şi spun: „O, această grupă de ‚sfinți'. Ei nu au nimic.“ Este discordie. Întîlniți-vă cu Cuvîntul față-n față şi vedeți ce este. Vedeți dacă Dumnezeu îşi tălmăceşte propriul Său Cuvînt. Dumnezeu este în stare să aducă la viață din pietre copiii lui Avraam. Amin!

Cuvîntul a fost confirmat deplin la primii creştini. Dumnezeu i-a eliberat de tot, i-a vindecat de boli, ei au avut prooroci, au vorbit în limbi, au tălmăcit, dădeau mesaje, care se dovedeau de fiecare dată adevărate. Dar totuşi, cu toate confirmările Cuvîntului, oamenii au fost împotrivă şi au ales o denominațiune. Ea este mama tuturor organizațiilor.

Amîndouă au ajuns la statura de om mare. S-a semănat din nou. Era aproape de moarte, dar în timpul lui Luther a înflorit din nou, cum am prezentat în celelalte mesaje aici dimineața la micul dejun. În zilele lui Luther a înflorit din nou. Ce au făcut ei apoi? Imediat după ce a murit acest bărbat, au făcut o organizație.

În zilele lui John Wesley, cînd anglicanii au avut învățătura despre siguranța veşnică şi toate celelalte le-au adus aproape la universalism, a înflorit de mai multe ori. Dar ce s-a întîmplat?

Dumnezeu l-a lăsat pe un bărbat cu numele John Wesley să se ridice, care a stricat toată treaba. Dar ce s-a întîmplat după ce Asbury şi ceilalți au decedat? S-a format o organizație, şi acum aveți multe feluri de metodişti. După aceea s-au ridicat alții: Alexander Campbell, John Smith, etc.

La sfîrşit a venit un nou Rusalii. S-a ieşit din totul afară. Ce s-a întîmplat atunci? Ei au avut un început bun. Ce v-a oprit? Voi v-ați întors în aceeaşi mlaştină, în acelaşi vad din care ați ieşit, v-ați întors la contrazicere. Pentru a forma organizații, trebuia să faceți compromisuri cu privire la Cuvînt. De fiecare dată, cînd Dumnezeu trimitea ceva nou, nu ați putut să o primiți. Aşa este. A fost contrazicere. Vedeți, este aşa cum am spus acum cîteva zile: prima tulpină care creşte din rădăcină, primeşte apoi frunze şi creşte mai departe pînă la spic. Iarăşi a trecut prin tulpină şi a ieşit la suprafață. Învelitoarea este aproape ca spicul copt. Noi am crezut că este frumos. Dar atunci cînd o deschideți, nu este nici un grîu înăuntru. Ea este purtătoarea în care creşte grîul, şi apoi moare. Viața o părăseşte şi merge mai departe în grîu. Ei le-au dat un nume bisericilor pe care le-au semănat.

Astăzi vedem că aşa-zisele noastre biserici, pînă la penticostali, nu au fost mulțumiți să iasă afară, nu, a trebuit să formăm grupurile noastre proprii. Au venit tot felul de lucruri posibile; noi trebuia să avem una şi cealaltă şi iarăşi să formăm un grup. Cineva s-a ridicat şi a zis: „EL vine pe un nor alb!“ Un altul a spus: „EL vine pe un cal alb!“ Şi deja s-au format două grupuri diferite. Ce este? A fost semănată contrazicere. Indiferent ce este cînd vine El, tălmăceşte propriul Său Cuvînt. Lăsați-ne să aşteptăm timpul. Pentru că

noi vorbim chiar despre aceasta: mesajul timpului acesta nu se primeşte. Tot timpul se vorbeşte despre ceea ce va face Dumnezeu sau ce a făcut El, dar ceea ce face acum, ei nu dau nici o importanţă. Astfel aducem discordie înăuntru.

Astăzi putem să vedem că toate bisericile noastre au semănat vînt şi au cules furtună. Noi nu mai avem astfel de adunări de rugăciune şi de slujbe, cum le-am avut odată. Ce s-a întîmplat? Noi am părăsit liniile noastre drepte. Chiar şi adunările noastre penticostale sînt pline cu femei care au părul scurt. Mai demult nu a fost permis aşa ceva. Ele au feţe fardate, unghii vopsite şi toate cele posibile. Bărbaţii moderni stau în faţă, care au fost căsătoriţi deja de trei sau patru ori; tot aşa şi diaconii. Ce discordie! Este murdărie. Cum fac ei asta? Dumnezeu nu ar accepta aceasta în Biserica Sa. Ei trebuie să meargă la o organizaţie pentru a intra înăuntru. Le este frică să spună ceva împotrivă, căci altfel sînt aruncaţi afară din organizaţie. Dumnezeu să ne dea bărbaţi care sînt legaţi numai de Dumnezeu şi de Cuvîntul Lui, bărbaţi care spun adevărul. De asta avem nevoie. Ce am făcut noi? Am semănat discordie. Noi am semănat vînt, acum recoltăm furtună.

Fiţi atenţi, acum sînt adunaţi pentru ardere. Aţi observat că Isus a spus: „Mai întîi vor fi adunaţi şi legaţi, toţi aceşti snopi sînt apoi făcuţi grămezi şi arşi.“? Un snop se numeşte „metodişti“, celălalt „baptişti“, „presbiterieni“, „lutherani“. Ei toţi vin în Conciliul Mondial al Bisericilor. Ce înseamnă aceasta? „Îi lasă mai întîi împreună!“ Aleluiah! Aţi văzut? Mai întîi El adună neghina şi o desparte de grîu, o separă. „O adună şi o arde!“ Ei toţi vor fi arşi prin judecata lui Dumnezeu, pentru că au semănat discordie printre oameni. Ei au forma evlaviei, dar nu recunosc puterea şi dezmint Cuvîntul, pentru a susţine pretenţiile asupra unei dogme pe care a introdus-o cineva, care a încercat să o pună în Cuvînt. Nu va funcţiona. Este o contrazicere. Eu strig astăzi ca proorocul Amos atunci, care a vorbit în oraş: „Eu nu sînt un prooroc, şi nici fiul unui prooroc.“ El a spus: „Leul a răcnit: cui nu-i este frică? Domnul Dumnezeu a vorbit: cine să nu vorbească ca prooroc?“ El a vestit judecata peste generaţia aceea. Acelaşi Dumnezeu căruia credeţi că-I slujiţi, vă va distruge.

Scrieţi-vă aceasta. Este pe bandă. Reţineţi. Acelaşi Dumnezeu! Oamenii se adună acum la această recoltă mare în Conciliul Mondial al Bisericilor. Voi trebuie să mergeţi înăuntru. Voi nu puteţi să rămîneţi afară. Voi ca persoane individuale veţi ieşi sau veţi intra. Nu va exista un „între“. Acesta va fi semnul fiarei. Nimeni nu va putea cumpăra, numai dacă are semnul fiarei, adică au primit discordia. Rămîneţi afară sau veniţi afară. Fugiţi de aceasta! Ţineţi-vă departe de aceasta! Dumnezeu căruia ei cred că Îi slujesc, îi va distruge. Dumnezeul cel mare al dragostei!

Se spune: „Isus s-a rugat ca noi să fim toţi una.“

Este scris: „Cum pot să meargă doi împreună, dacă nu sînt de aceeaşi părere?“ EL a spus: „… să fie una, cum sînt Eu cu Tatăl.“ Tatăl a fost Cuvîntul, şi El a fost Cuvîntul descoperit. EL a fost una cu Tatăl, pentru că El a fost împlinirea Cuvîntului lui Dumnezeu făgăduit. Aşa este astăzi, aşa a fost în toate timpurile. Desigur! Pentru că Dumnezeu este unul, El vrea ca şi noi să fim una.

Cum pot să fie ei una, dacă unii tăgăduiesc naşterea din fecioară şi ceilalţi vindecarea divină şi altele. Este o astfel de dezordine. Unii dintre ei nici nu cred în Dumnezeu, ceilalţi cred că El a fost numai Fiul lui Dumnezeu sau fiul lui Iosif, care a fost doar numit „Fiul lui Dumnezeu“. Aşa este într-adevăr. Luther şi Zwingli au fost ca fraţii gemeni. Unii au crezut că El a fost un om bun. Ştiinţa creştină spune că El a fost un Prooroc, dar numai un om obişnuit şi nu Dumnezeu. Dacă El nu a fost Dumnezeu, atunci a fost cel mai mare înşelător care a fost vreodată pe lume. Ori a fost Dumnezeu sau absolut nimic. EL a fost Dumnezeu. EL a fost însuşi Dumnezeu, care a devenit trup printre noi în persoana Fiului lui Dumnezeu. Desigur! Asta a fost El!

Noi recunoaştem acum că discordia a intrat înăuntru. Noi ştim că este aici. Nimeni nu poate să tăgăduiască. Oh! Fiţi atenţi. EL va distruge grupul care susţine că-I slujeşte lui Dumnezeu. Fiţi atenţi.

Dumnezeu a semănat sămînţa Lui. Eu mă apropii încet de încheiere, pentru că este timpul pentru rîndul de rugăciune. Dumnezeu a semănat sămînţa Lui, şi sămînţa Lui este Hristos. În unele seri voi predica despre aceasta; unde s-a hotărît Dumnezeu să-Şi aşeze Numele, dacă este în voia Domnului. Sau poate la un mic dejun, cînd voi avea mai mult timp. EL este singurul drum de scăpare. EL este singurul Domnitor adevărat. EL este singurul, adevăratul Dumnezeu, în afară de El nu mai există altul. „EU sînt Dumnezeu, singurul Dumnezeu“, a spus El. Isus a spus: „Prima lege este: Ascultă Israele: Domnul, Dumnezeul nostru,

este singurul Domn! EU sînt. De ce aşteptaţi un altul? EU am venit în Numele Tatălui Meu, dar voi nu mă primiţi; dacă vine altcineva în numele lui, pe acela l-aţi primi.“ Asta au făcut ei în Niceea.

Se întreabă: „Eşti tu un creştin?“

„Eu sînt baptist.“

„Eşti tu un creştin?“

„Eu sînt penticostal.“

„Eşti tu un creştin?“

„Eu sînt metodist.“ Un alt nume!

În ceea ce priveşte Numele lui Isus Hristos, ei se îndepărtează de el cît pot de mult. Ei nu vor să aibe nimic de-a face cu el, pentru că El este Cuvîntul, şi Cuvîntul se face de cunoscut! Observaţi singurul drum de scăpare. EL este Trandafirul din Saron, aşa o spune Biblia. Dar fiecare denumire a lui Dumnezeu se referă la Isus Hristos. EL este Alfa şi Omega; Începutul şi Sfîrşitul; El, care a fost, este şi va veni; rădăcina şi vlăstarul lui David, ambele: rădăcina şi vlăstarul lui David; Luceafărul dimineţii, Trandafirul din Saron, Crinul din vale, Alfa, Omega, Tată, Fiu, Duh Sfînt; totul în Isus Hristos. EL a fost descoperirea deplină a lui Dumnezeu; Iahve a devenit trup şi a locuit printre noi. Exact aceasta a fost El.

EL a fost Trandafirul din Saron. Ce s-a făcut cu Trandafirul din Saron? El a fost presat, stors, pentru a face parfum din el. Un trandafir frumos trebuie presat pentru a scoate mirosul din el. A fost o viaţă minunată, o viaţă cum nu a mai fost trăită niciodată. Dar pe Golgota trebuia presat.

S-a scos uleiul pentru ungere din Trandafirul din Saron şi a fost turnat pe capul lui Aaron. El a trebuit să fie uns înainte de a merge după perdeaua locaşului sfînt şi înaintea Domnului. El trebuia uns cu uleiul Trandafirului din Saron, pentru a merge o dată pe an ca să stropească tronul. Ungerea trebuia să fie peste el pentru un miros plăcut Domnului, pentru a aduce sîngele Mielului înăuntru, după ce a fost stropit cu el. Mantia lui avea împrejurul tiviturii rodii şi clopoţei de aur. El trebuia să meargă într-un anumit ritm, şi ei sunau: „Sfînt, sfînt, sfînt Domnului!“

EL este Trandafirul din Saron, acest miros plăcut, ungerea peste poporul Lui. Voi nu puteţi să veniţi înaintea Lui într-o dogmă sau altceva, ci cu ungerea acestui Trandafir din Saron, cu Cuvîntul. EL este şi Crinul din vale.

Cum se face opiumul? Se scoate opium după ce se presează crinul, nu-i aşa? Doctorii o folosesc în laboratoarele lor. Dacă un om este nervos, sau dacă o femeie simte că înnebuneşte; cînd fuge încolo şi încoace, zbiară şi este isterică, atunci doctorul ia un pic din opiumul acesta, îl injectează în venă, şi deja se liniştesc. Pentru un timp este bine. Dar după ce încetează efectul opiumului, ei ajung într-o situaţie mai rea decît înainte.

Dar eu vă spun prieteni, acesta este numai un tablou simbolic înspre opiumul Crinului din vale pe care Îl cunosc eu. EL este Crinul din vale. Pe Golgota El a fost stors. EL a fost rănit pentru nelegiuirile noastre, prin rănile Lui noi am fost vindecaţi. Ca o floare a fost stors. EL a fost floarea cea mai importantă care a crescut vreodată. EL a fost acest Crin din vale, minunatul Trandafir din Saron. Eu cred, că atunci cînd El a atîrnat într-o seară ca aceasta între cer şi pămînt, El a purtat păcatele lumii şi i-a adus omenirii vindecarea înapoi. Biblia spune că El este acelaşi ieri, azi şi în veci.

Prietene, cînd Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să înalţe şarpele de aramă, a fost un simbol înspre El. Şarpele de aramă este un simbol pentru păcatul judecat. Şarpele de aramă simbolizează păcatul deja judecat. Arama ne îndreaptă înspre judecata dumnezeiască, ca de exemplu altarul de aramă pe care a fost aşezată jertfa. Şi Ilie s-a uitat în sus şi a văzut că cerul era ca arama. Judecata dumnezeiască a venit peste o naţiune care a decăzut de la Dumnezeu şi nu a crezut. Arama simbolizează judecata, judecată dumnezeiască. Şarpele simbolizează păcatul deja judecat. Isus a fost făcut păcat pentru noi, şi El a luat judecata lui Dumnezeu asupra Lui. EL a fost rănit pentru nelegiuirile noastre, bătut din cauza greşelilor noastre, pedeapsa a fost aşezată pe El pentru ca noi să avem pace, şi prin rănile Lui sîntem vindecaţi.

Dumnezeu are vitrina Lui plină cu opium pentru voi, prieteni creştini care sînteţi bolnavi şi suferinzi. Voi sînteţi obosiţi, este greu pentru voi, nu puteţi să mai suferiţi. Acest timp modern în care trăim, vă face confuzi.

Aţi auzit în seara aceasta în emisiunea „Lifeline“, că Rusia plănuieşte să cucerească toată lumea? Înainte de a putea avea loc aceasta, trebuie să aibe loc răpirea. Cît de aproape este atunci, prieteni? Vedeţi,

foarte aproape.

Nu vreți să-L căutați în seara aceasta din toată inima? EL este Crinul din vale; EL este acelaşi ieri, azi şi în veci. EL este în seara aceasta aici, pentru a se înălța în mijlocul poporului Său, cum a înălțat Moise semnul pentru păcatul judecat, şi nu numai pentru păcat, ci şi pentru boli. Gîndiți-vă, Isus a spus: „Şi, după cum a înălțat Moise şarpele în pustie, tot aşa trebuie să fie înălțat şi Fiul omului.“ Pentru ce l-a înălțat Moise? Pentru păcate, necredință şi boli. Şi Isus a fost înălțat pentru păcat, boli şi necredință. A fost acelaşi.

În seara aceasta ne aflăm în zilele marei discordii. Isus Hristos a făgăduit în Luca, că în zilele acestea, înainte de venirea Domnului, va fi ca în zilele Sodomei, şi că Fiul omului se va descoperi cum i s-a descoperit atunci lui Avraam. Elohim, Dumnezeu, a venit în trup omenesc la Avraam, s-a odihnit acolo şi i-a zis ce a gîndit Sara în inima ei, deşi ea se afla în cort în spatele Lui şi El nu o vedea. EL a spus ce face ea, şi a numit-o „Sara“. Lui Avraam nu i s-a adresat cu numele „Avram“, ci cu „Avraam“; lui Sarai nu cu „Sarai“, ci cu „Sara“: „Unde este nevastă-ta Sara?“

El a răspuns: „Uite-o în cort.“

Apoi El a spus: „La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreşit la tine; şi iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu.“ Sara a rîs în sine. EL a întrebat: „Pentru ce a rîs Sara?“

Isus a spus că Fiul omului se va descoperi în acelaşi fel ca atunci, scurt timp înainte de a fi adunată şi arsă această mare contrazicere. Ce este? Prin aceasta Isus Hristos este înălțat înaintea voastră din nou ca acelaşi ieri, azi şi în veci. Credeți voi asta? Atunci vrem să ne aplecăm capetele pentru rugăciune.

Scumpe Dumnezeu, noi Te iubim. Cuvîntul Tău este hrană pentru noi, o, Doamne. Noi îl iubim. Noi trăim din aceasta, Doamne. Nu primim destul din aceasta. Nouă ne place să ne aşezăm la masa Ta, în jurul Cuvîntului Tău, şi ne bucurăm de binecuvîntări, Doamne, cînd ne adunăm ca frați şi surori care am fost răscumpărați prin sîngele Fiului lui Dumnezeu. Noi sîntem cîştigul pentru sîngele Tău. Noi am venit în seara aceasta aici, Doamne, şi am dedicat aceste seri rugăciunilor pentru bolnavi. În Scriptură Tu ai spus că noi sîntem vindecați prin rănile Tale. Atunci nici nu mai este nevoie să ne rugăm, ci noi recunoaştem păcatele noastre, căci prin rănile Tale sîntem vindecați. O, ce zi de vindecare! Ce făgăduință a lui Emanuel. Este sigur adevărat.

TU ai spus: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu voi fi cu voi, da, în voi pînă la sfîrşitul lumii.“ La sfîrşitul timpului, scurt timp înainte de marea distrugere, va fi ca atunci cum ai spus Tu, înainte de a cădea focul peste Sodoma şi de a arde lumea păgînă: va avea iarăşi loc o descoperire a Fiului omului, cum s-a întîmplat în timpul Sodomei. Tată, fie ca oamenii să nu scape această ocazie.

Ca un om neajutorat te rog, o, Dumnezeule, ca Tu să mă ierți dacă m-am exprimat greşit, cînd am vorbit despre „punerea în mişcare“. Eu îi iubesc, Doamne. Eu mă rog ca ei să n-o piardă. Fie ca seara aceasta să fie cea mai puternică, Doamne. Fie ca fiecare bolnav, suferind, orb sau altceva, Doamne, să fie vindecat în seara aceasta. Fiecare păcătos să fie salvat. Fiecare necredincios să-L primească în momentul acesta pe Isus în inima lui. Admite, Doamne. Totul este în mîinile Tale. Noi ne predăm Ție şi vrem să trăim că venirea Ta în mijlocul nostru.

TU ai spus în Ioan 14, 12: „… cine crede în Mine, va face şi el lucrările pe care le fac Eu.“ Noi ştim cum Te-ai făcut de cunoscut oamenilor, pentru că Tu ai fost Proorocul despre care a spus Moise că va veni. Sute de ani ei nu au mai avut nici un prooroc, peste tot a fost numai discordie, şi totuşi Cuvîntul lui Dumnezeu trebuia să se împlinească. De aceea a devenit Cuvîntul trup. Acelaşi lucru a fost cu contrazicerea. Tată, noi vedem astăzi cum discordia devine o legătură mare. Noi recunoaştem că şi Cuvîntul ia forma trupului. Binecuvîntează-ne în seara aceasta, Tată. Noi ne predăm Ție împreună cu Cuvîntul. Ceea ce crezi Tu că este necesar, înfăptuieşte cu noi, Doamne. În Numele lui Isus, Amin.

(O soră vorbeşte în limbi tr. rom.) Stați liniştiți. Noi nu ştim ce a spus El. Poate El vrea să ne spună ceva. Mai stați liniştiți un pic. (Un frate dă tălmăcirea tr. rom.)

Amin. Ați citit în Scriptură cum duşmanul s-a apropiat odată cu putere? Ei au fost toți adunați, apoi a venit Duhul Sfînt peste un bărbat şi i-a spus. El a proorocit unde trebuie să meargă. Aşa i-au biruit pe duşmani. Acum se apropie din nou. Există un loc unde duşmanii voştri sînt nimiciți: prindeți mîna lui Dumnezeu. Mîna lui Dumnezeu în Hristos. Desigur. Cuvîntul. Primiți-o în seara aceasta în inimile

voastre, în timp ce noi îi chemăm pe oameni în rîndul de rugăciune.

Eu cred că Billy a împărțit pentru seara aceasta bilete de rugăciune. Noi începem cu B cincizeci. Ieri seară am chemat cincisprezece. Atîția chemăm noi de obicei în fiecare seară. Țineți-vă biletele pregătite; noi începem acum. Vor veni cincisprezece la rînd. B cincizeci pînă la o sută. B ca Branham. Cine are B cincizeci? Ridicați mîna. O da, acolo în spate. Cincizeci. Vino te rog în față.

Poate sînt străini aici care nu ştiu cum se procedează. Fiul meu sau, dacă el nu poate, fratele Borders sau altcineva vine aici. El ia o sută de bilete şi le amestecă în fața oamenilor. Apoi vă dă un bilet. El nu vă poate zice dacă veți fi chemați pe platformă. El nu ştie, tot atît de puțin ca mine. Seara chem zece sau cincisprezece bilete. Dar asta nu are nimic de-a face cu vindecarea voastră. Se poate întîmpla unde şedeți. Vedeți ce s-a întîmplat în ultima seară. Cîți au fost ieri seară aici? Lăsați-mă să văd mîinile voastre. Peste tot în adunare au fost vindecați oameni.

Aici sînt acum optzeci şi cinci, optzeci şi şase, optzeci şi şapte, optzeci şi opt, optzeci şi nouă, nouăzeci. Să vină aici. Aici mai este cineva. Acum sînt toți aici. Acum nouăzeci pînă la o sută.

Pentru acei care nu pot să meargă, avem aici trei, nu, chiar patru cărucioare rulante, după cum văd eu. Dacă voi aveți un bilet de rugăciune al cărui număr a fost strigat, şi voi nu puteți să mergeți, atunci ridicați mîna. Atunci voi veți fi aduşi aici.

Dacă voi nu aveți un bilet de rugăciune, rămîneți acolo şi vă rugați. Spuneți: „Doamne Isuse, lasă-mă să fiu eu în seara aceasta.“ Cîți nu au bilete de rugăciune? Ridicați mîna. Bine. Eu vreau să spun ceva şi sper că nu se aude batjocoritor. Atunci a venit o femeie, care nu avea bilet de rugăciune, cum spunem noi astăzi. Ea s-a înghesuit prin mulțime şi a spus (vă rog să ascultați bine): „Dacă aş putea să-I ating numai colțul hainei Lui, atunci voi fi vindecată.“ Cîți cunosc evenimentul? Bine. Ce a făcut ea? Ea L-a atins, s-a dus mai departe şi s-a aşezat. Isus s-a întors. EL a ştiut unde se afla ea. Aşa este? EL cunoştea necazul ei, nu-i aşa? EL a ştiut ce are, şi i-a spus. Ea a simțit în corpul ei că sîngele s-a oprit. Aşa este? De ce? Pentru că ea L-a atins.

Cîți creştini sînt în seara aceasta aici, care ştiu că Isus este acum Marele Preot conform Evrei, Marele Preot care are milă de slăbiciunile noastre? Este El acela? Dacă El este acelaşi Mare Preot, are aceeaşi slujbă ca Mare Preot, cum va proceda El atunci? EL va proceda exact aşa ca atunci. Credeți voi asta? Dacă credeți, atunci El va proceda exact aşa ca atunci. Cîți cred aceasta? Ridicați mîna voastră şi exprimați: „Eu cred cu adevărat.“

Înainte de a vă aşeza în rîndul de rugăciune, vrem să facem un rînd de rugăciune. Eu ştiu că El este aici. Eu simt prezența Lui. Eu ştiu că El este aici. S-a format rîndul de rugăciune? Eu am vrut să chem şi din adunare. Rugați-vă şi uitați-vă încoace. Rugați-vă, credeți-L pur şi simplu.

Acolo şade o doamnă care se uită la mine. Ea stă direct lîngă o femeie care are ochelari. Nu puteți vedea că este ceva deasupra acestei femei? Uitați-vă încoace. Vedeți? Ea are o suferință de inimă. Crezi tu că Dumnezeu te poate vindeca? Dacă da, ridică mîna ta. Acesta a fost necazul tău. Aşa este. Dacă a fost într-adevăr necazul tău, atunci ridică mîna ca să vadă oamenii. Ridică mîna ta sus. Tu nu o mai ai. Credința ta te-a vindecat.

EL este acelaşi ieri, azi şi în veci. Există o contrazicere, dar Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci. Rugați-vă mai departe. Voi nu trebuie să fiți aici sus, asta trebuie să ştiți.

Aceasta este o doamnă pe care nu am văzut-o niciodată în viața mea, după cîte ştiu eu. Femeia stă aici şi are un bilet de rugăciune. Tu nu ai ştiut dacă vei fi chemată. Cineva ți-a dat un bilet de rugăciune. Numărul tău a fost chemat, de aceea ai venit aici. Aşa este? Eu nu pot să ştiu cine eşti tu, ce eşti, de unde vii, ce vrei absolut nimic. Eu sînt un bărbat, tu eşti o femeie. Acelaşi tablou îl găsim în Biblie, în Ioan cap. 4.

Voi întrebați acum: „Ce ai făcut mai înainte, frate Branham?“ S-a pus simplu în mişcare. Eu nu ştiu nimic. EL trebuie s-o facă; eu nu ştiu nimic. Cum s-a întîmplat cu femeia de acolo? Eu nu am văzut-o niciodată în viața mea. Ea îmi este străină. Eu cred că a fost o femeie. Cine a fost vindecat acum acolo în adunare? Desigur. Ne sîntem străini? Dacă este aşa, fă un semn cu mîna. Vedeți voi? Eu nu am văzut-o niciodată pe femeia aceasta, ea a şezut acolo şi a crezut. Ea a atins ceva, nu-i aşa? Nu-i ajută nimănui, dacă nu se atinge.

Nu puteți să recunoaşteți că Biblia este într-adevăr Cuvîntul lui Dumnezeu? EL este acelaşi ieri, azi şi în veci. Noi vom merge la Templul Sfîntului Duh care este Hristos. Aceasta este sămînța adevărată. Atunci

vine adevăratul Duh Sfînt în sămînța adevărată a Cuvîntului. Nu este de ajuns să iei numai o parte din aceasta. Asta o face Satana. Vedeți, este vorba despre fiecare cuvînt. EL nu este numai Dumnezeu pe jumătate, ci întreg. Apoi se întîmplă astfel de lucruri.

Aici este o femeie pe care nu am văzut-o niciodată. Isus s-a întîlnit atunci cu o astfel de femeie. Poate că ea nu este în aceeaşi situaţie; eu nu ştiu. EL a şezut la o fîntînă. EL trebuia să meargă prin Samaria. Samaria era în munți. Pe drumul Lui înspre Ierihon, El trebuia să treacă prin Samaria şi a ajuns în oraşul Sihar. Acolo El s-a aşezat la fîntînă şi i-a trimis pe ucenici să cumpere alimente. Cîte rase omeneşti există astăzi pe pămînt? Trei. Urmaşii lui Sem, Ham şi Iafet. Noi toți sîntem urmaşii lui Noe. Ceilalți locuitori ai pămîntului au fost distruşi în timpul acela. De aceea au existat numai trei grupe de oameni: iudeii, păgînii şi samaritenii, care erau pe jumătate iudei şi pe jumătate păgîni. Şi astăzi există numai trei rase pe pămînt.

Tot ce vine de la Dumnezeu, este desăvîrşit în trei. Cele trei le-am amintit deja în seara aceasta: trei stadii ale discordiei, trei stadii ale Cuvîntului devenit trup. EL le-a vorbit iudeilor şi i-a spus lui Natanael unde a fost, cînd l-a adus Filip la El. EL a spus: „EU te-am văzut cînd stăteai încă sub smochin." Către Petru, care l-a adus pe Andrei, El a spus: „Numele tău este Simon; de acum încolo te numeşti Petru. Tu eşti fiul lui Iona." Aceştia au fost toți iudei.

Aici El vorbeşte cu o samariteancă.

Acum este timpul neamurilor. Nici măcar o dată nu a înfăptuit El aşa ceva în fața neamurilor. Cercetați Scriptura. Niciodată! Dar în Luca 17 El a făgăduit că o va face scurt timp înainte de venirea Sa.

EL s-a aşezat acolo şi a venit o femeie care era pe jumătate evreică, pe jumătate păgînă. EL a rugat-o: „Femeie, dă-mi să beau."

Ea a răspuns: „Cum ceri Tu aşa ceva? Tu nu ai voie să mă rogi. Noi nu avem legături. TU eşti un iudeu, şi eu sînt samariteancă."

EL a răspuns: „Dacă ai şti tu cu cine vorbeşti, atunci M-ai ruga tu pe Mine să-ți dau să bei." Ce a făcut El? EL a luat legătură cu Duhul ei. Cînd a stabilit necazul ei, i-a spus să-l cheme pe bărbatul ei. Ea a răspuns că nu are. Apoi El a spus: „Aşa este. Tu ai avut cinci bărbați …"

Vedeți, cînd fariseii au văzut aceasta, au spus în contradicție cu Cuvîntul: „Acest bărbat este Beelzebub, un ghicitor."

Isus a răspuns: „Cine spune ceva asemănător despre Duhul Sfînt, cînd vine El şi face lucruri asemănătoare, atunci nu i se va ierta niciodată." Aici aveți contradicția voastră. EL a spus că-i va ierta, pentru că Duhul Sfînt nu era încă venit, jertfa Mielului nu murise încă.

Femeia însă nu a gîndit astfel. Ea a spus: „Doamne, eu recunosc că Tu eşti un prooroc." Sute de ani ei nu au mai avut nici un prooroc. „Eu recunosc că Tu eşti un prooroc. Noi ştim, cînd vine Mesia care se numeşte Hristosul, atunci El va face exact aceasta."

Dacă El a făcut-o ieri, atunci El mai este şi astăzi acelaşi. Aşa s-a făcut El de cunoscut atunci. Astăzi nu este tot aşa? Trebuie! Aici se întîlnesc din nou o femeie şi un bărbat. Ea nu este femeia aceea, eu nu sînt bărbatul acela, dar acelaşi Duh Sfînt este aici. EL a dat făgăduința că noi vom face aceleaşi lucrări pe care le-a făcut El în zilele acelea, cînd se va descoperi Fiul omului.

Eu nu te cunosc; tu ştii că este aşa. Noi ne sîntem străini. Tu stai aici, şi poate ceva nu este în ordine cu tine; eu nu ştiu. Dar dacă Domnul Isus îmi va descoperi necazul tău prin Duhul Său Sfînt, vei crede atunci că El este Fiul lui Dumnezeu şi nu un om? Aceasta este numai o învelitoare, un Templu, pe care l-a folosit Dumnezeu şi l-a ales. EL o face în harul şi alegerea Lui suverană. Vei crede? (femeia spune: „Amin." tr. rom.)

Cîți din adunare vor crede? Noi doi stăm aici în lumină şi nu ne-am văzut niciodată în viață. Eu nu ştiu cine este femeia aceasta, ce este ea, de unde vine şi ce vrea. Eu nu am văzut-o niciodată în viață, la fel şi femeia de acolo. Dar vedeți ce vreau să fac: eu vreau să îndepărtez discordia de voi pentru ca voi să credeți Cuvîntul, căci Cuvîntul a devenit trup printre noi. Cuvîntul devine viu în trupurile noastre. Aceasta arată prezența lui Dumnezeu.

Fie ca El să admită aceasta. Ea are o problemă onorabilă. Ea este stearpă şi îşi doreşte un copil. Ea are cam patruzeci de ani. Aceasta este desigur posibil.

Aici stau femei care toată viață lor au foste sterpe şi tot aşa au venit pe platformă. Şi Domnul le-a dăruit copii! Voi, la care a fost tot aşa, ridicați vă rog mîna. Vezi? După ce am plecat de aici duminică după-

amiază, am ridicat o fetiță mică. Mama ei era stearpă şi Domnul a vorbit. Fetița cea drăguță este aici? Unde este ea? Acolo şade. Eu cred că şi mama ei este acolo. Acolo este fetița. Vedeți voi? Ea a fost un Cuvînt vorbit de Dumnezeu.

Vrei să-L crezi din toată inima? Crezi tu că binecuvîntarea care ai primit-o, care o simți în tine, este Cuvîntul lui Dumnezeu? Dacă Dumnezeu îmi va spune care este numele tău, vei crede atunci? Tu poți deja să te gîndeşti la un nume pentru copil. Doamnă Thompson, tu poți să mergi acasă şi vei avea un copil dacă crezi din toată inima.

Credeți voi din toată inima? Aveți credință. Nu vă îndoiți. Credeți-L simplu pe Dumnezeu. Dumnezeu este Dumnezeu.

Cum vă merge, domnul meu? Eu cred că şi noi ne sîntem străini. Singura dată cînd v-am văzut în viața mea, după cîte ştiu, a fost cînd ați venit aici. Eu am crezut că sînteți unchiul fratelui Shakarian, fratele Mashagian, cîntărețul. Apoi v-am văzut din nou, cînd ați venit în rîndul de rugăciune. Deci eu vă sînt străin şi d-voastră la fel. Poate îmi va spune ceva Domnul Isus despre d-voastră, de exemplu ce doriți. EL v-a dat-o deja. Singurul lucru de care aveți nevoie este destulă credință.

Cîți înțeleg aceasta? Este necesară numai destulă credință pentru a primi pentru ce vă rugați. Dacă d-voastră stați aici pentru că aveți un necaz şi El îmi poate spune ce doriți, atunci aici trebuie să fie ceva care efectuează aceasta, căci d-voastră ştiți că eu nu vă cunosc problema. În cuvînt El a făgăduit că o va face. EL a cunoscut gîndurile din inimile lor. Aşa este?

D-voastră aveți dorința cea mare să fiți vindecat. Suferiți de o problemă cu nervii, sînteți nervos. Aşa este. Aveți şi o suferință de spate. De cîtăva vreme este foarte rău. Ați fost operat. Aceasta este AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Este adevărat. Aşa este. Aici mai este ceva: dorința d-voastră cea mai adîncă este să primiți botezul cu Duhul Sfînt. Aşa este. Veniți aici.

Scumpe Dumnezeule, în Numele lui Isus Hristos, fie ca acest bărbat să fie umplut cu Duhul Sfînt, fie ca problemele lui să fie rezolvate. În Numele lui Isus. Amin.

Primeşte-o acum, fratele meu. Să ai credință, nu te îndoi.

Cum îți merge? Eu cred că şi noi ne sîntem străini. Dacă este aşa, ridică mîna ca oamenii să vadă. Atunci ei ştiu că noi ne sîntem străini. După cîte ştiu eu, nu v-am văzut niciodată în viața mea. Eu cred că şi d-voastră nu m-ați văzut niciodată, în afară de adunare. Tatăl ceresc ştie, şi Cuvîntul este aici în fața mea, că eu nu am văzut-o niciodată pe femeia aceasta. De aceea eu nu pot să ştiu de ce eşti aici. Eu nu ştiu cine sau ce eşti, eu nu ştiu nimic despre tine. Eu nu am putut să-ți spun nimic.

Este pur şi simplu un dar. Voi ați auzit cînd am explicat aceasta. Vino aici şi ascultă ce spune El. Eu pot să spun numai ce văd. Ceea ce El nu-mi spune, nu pot nici eu să spun. Dacă eu aş spune ceva de la mine, atunci ar fi pe dos. Trebuie să fie greşit. Dar dacă o spune El, este absolut corect. Nu poate şi nu a fost niciodată greşit. Atîta timp cît este de la Dumnezeu nu va fi greşit, căci Dumnezeu nu poate greşi.

Vei crede tu, dacă Dumnezeu îmi va spune ce doreşti, sau care este dorința ta, de ce eşti aici sau ce ai făcut tu, sau ceva asemănător, cine eşti, de unde vii, sau indiferent ce îmi va spune El? Mulțumesc.

Tu ai probleme cu picioarele tale. Picioarele tale te chinuie. Aşa este. Tu mai ai şi o boală de femei, o neregularitate. Tu ai o dorință mare în inima ta, pentru că tu ai pierdut pe cineva sau ceva. Este un băiat: fiul tău a fugit de acasă. Tu vrei ca eu să mă rog ca el să se întoarcă.

Dumnezeule din cer, trimite copilul ei înapoi la ea. Fie ca Duhul Sfînt să-l oprească în seara aceasta pe tînăr pe drumul său, Doamne, şi să-l aducă înapoi la mama lui. În Numele lui Isus. Amin.

EL, care a ştiut, îl va aduce înapoi. Nu te îngrijora. Crede acum şi nu te îndoi. Crede din toată inima. Crede şi Dumnezeu îți va da şi cealaltă.

Aceste trei sau patru cazuri de deosebire m-au adus atît de departe încît sînt orbit. Eu nu pot s-o explic. Nu există nici o posibilitate să o explic. Voi spuneți: „Tu spui că că este mai rău decît o predică de cincizeci de minute sau mai mult?“ Desigur. Dacă ar fi durat trei ore, nu ar fi fost aşa de rău.

O femeie a atins haina Domnului nostru Isus. Oamenii nu mă ating pe mine. Vedeți, această femeie m-ar putea atinge şi atinge, şi nu s-ar întîmpla nimic. Eu sînt numai un om. Ea trebuie să-L atingă pe El. Atunci devine darul activ. Eu personal nu mai sînt şi spun numai ceea ce văd, mai mult nu. Dacă ea mă atinge pe mine, nu înseamnă absolut nimic. Dar prin mine Îl atinge pe Isus. Aşa L-a atins femeia aceea pe Dumnezeu prin Isus. EL nu a ştiut ce este cu ea. Ea a atins numai haina Lui, a mers mai departe şi s-a aşezat. Apoi El a

întrebat: „Cine M-a atins?“

Apostolii au spus: „Toți Te împing. De ce întrebi așa ceva?“

EL a răspuns: „EU am simțit că a ieșit o putere de la Mine.“

Voi știți ce înseamnă putere: forță. EL a devenit slab după ce L-a atins o femeie pe El, Fiul lui Dumnezeu. Ce este atunci cu mine, un păcătos, care a fost salvat prin harul Său? Știți voi de ce sînt mai mulți? EL a spus: „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le-am făcut Eu, da, chiar mai mari decît acestea; pentru că Eu merg la Tatăl.“ „Mai mari“ stă scris acolo, dar traducerea corectă din greacă trebuie să fie: „Mai multe decît aceasta veți face.“

Pe această doamnă nu o cunosc. Eu nu știu nimic despre ea. Ea îmi este străină ca și ceilalți oameni. Noi ne sîntem străini. Ridică mîna pentru ca oamenii să știe că ne sîntem străini. Fiul lui Dumnezeu s-a întîlnit atunci la fîntînă cu o femeie. A fost un tablou ca aici. EL a vorbit un pic cu ea și a găsit necazul apoi i-a spus problema pe care o avea. Prin aceasta ea a recunoscut că El este Mesia. Tu m-ai atins pe mine și eu pe tine, și nu s-a întîmplat nimic. Dar dacă credința mea prin acest dar și credința ta Îl pot atinge pe El, atunci El poate să vorbească prin mine. Prin aceasta vei recunoaște că El este aici, așa cum a fost acolo la fîntînă în Sihar. EL este același ieri, azi și în veci. Crezi tu asta?

Tu ai atîtea necazuri, atîtea suferințe și complicații. Una din cauzele principale pentru care vrei să mă rog, este artrită. Așa este, nu-i așa? Prin artrită devii tot mai țeapănă. Tu simți cînd vrei să ridici mîna.

După cîte îmi amintesc, tu ai mers foarte încet. Așteaptă o clipă, poate va mai fi spus și altceva. Se simt lucruri care sînt printre oameni. Este ca o batjocorire care vine împotrivă. Ei spun: „Asta a nimerit-o numai.“ sau ceva asemănător.

Se pare că tu ești o persoană fină. Eu vreau să mai vorbesc o clipă cu tine. Noi vrem să mai stăm un pic aici, pentru că eu cred că mai ai ceva pe inimă pentru care vrei să-L rogi pe Dumnezeu. Eu nu pot să-ți răspund la rugăciune, dar El poate. Dacă tu crezi, atunci El a făcut-o deja. Dar dacă tu vrei să crezi, să-ți fie de ajutor. Acum eu îți spun: este vorba despre o rudă care nu este aici. Este fratele tău. El nu este nici măcar în statul acesta. El se află într-o țară umedă, unde sînt multe lacuri. Se poate să fie Michigan. Da, este Michigan. El suferă de o boală de moarte. Are o suferință de rinichi nevindecabilă care îl chinuie. Așa este, nu-i așa? Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Trimite fratelui tău batista aceasta pe care o ai în mînă și care ai ridicat-o înspre Dumnezeu. Spune-i să nu se îndoiască, ci să creadă. El este acum vindecat, dacă crezi.

Crezi tu din toată inima? Dacă crezi, atunci trebuie să faci numai un singur lucru, și anume să o primești. Așa este?

Voi spuneți: „El se uită la oameni cu atenție. El îi studiază.“ Asta se spune deseori.

Dar pentru ca voi să știți: această doamnă care vine acum, pacienta, indiferent cine ești, nu mă voi uita la ea. Crezi tu, că Dumnezeu poate să îmi descopere necazul tău? Ridică mîna ta, dacă este așa. Eu vorbesc despre doamna aceasta de aici, pacienta. Dacă crezi din toată inima, astma nu te va mai deranja. Mergi acasă și crede că ești vindecată.

Vedeți, asta este. Chiar dacă privesc încolo, viziunea vine indiferent de ceea ce se întîmplă. Amin. Nu puteți să vedeți? Este așa de desăvîrșit, cum numai Dumnezeu poate fi așa de desăvîrșit.

Crezi și tu? Astma te poate părăsi și pe tine, nu-i așa? Crezi tu? Atunci du-te și spune-I Domnului Isus că Îl crezi.

Într-o zi va trebui să mergi cu bastonul, dacă artrita te va paraliza. Dar aceasta nu se va întîmpla. Tu crezi că nu se va întîmpla, nu-i așa? Tu crezi că te vei vindeca. Mergi pe drumul tău. Isus Hristos te face sănătos.

Suferințele de inimă îi omoară pe oameni. Dar aceasta nu te va ucide. Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca și te va face sănătos? Mergi, crede din toată inima și spune: „Eu m-am rugat destul pentru aceasta.“

Vorbești engleză? Înțelegi engleza? (Vine un traducător tr. rom.) Asta este bine. Spune te rog mai departe ce îi voi zice. Spune-i: dacă crede, atunci durerea de stomac o va părăsi. Crede ea? Și durerea ta de spate te va părăsi. Acum poți să mergi pe drumul tău. Tu ești vindecată.

Cum îți merge? Crezi tu?

Bărbatul cu durerea de spate care stă acolo, m-a privit cînd am spus asta. Și el poate fi vindecat; dacă crezi. În ordine.

Doamna care stă direct lîngă el, are o durere de ceafă.. Nu este aşa, femeie? Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca? Aşează-ţi mîna peste băiatul cel mic, pentru ca şi genunchii lui să fie vindecaţi. Crezi tu? Tu ai avut o boală de femei. Tu nu o mai ai acum. Credinţa ta te-a vindecat şi te-a făcut sănătoasă.

Credeţi voi că Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci? Atunci vrem să ne aşezăm mîinile unii peste alţii şi să ne rugăm rugăciunea credinţei. Fiecare să se roage rugăciunea credinţei.

Dumnezeule scump, în timp ce noi sîntem învăluiţi în prezenţa Ta, Te vedem cum lucrezi în toată adunarea. Peste tot bolnavii sînt vindecaţi. TU eşti Dumnezeu. Eu mă rog ca Tu să vindeci toată adunarea aceasta. Fie ca suflarea lui Dumnezeu să cadă proaspătă în inimile lor. Lasă-i să recunoască, că timpul se încheie. Noi vom mai fi puţină vreme aici, apoi vom fi la El, pe care Îl iubim. Fie ca prezenţa Lui să le aducă la toţi vindecarea.

Noi îl blestemăm pe Satana; noi blestemăm întrega lui lucrare în Numele lui Isus Hristos. Satano, ieşi din oamenii aceştia.

Toţi care credeţi acum în Domnul şi acceptaţi vindecarea, ridicaţi-vă şi spuneţi: „Eu mă ridic să primesc vindecarea. Eu cred.“ Indiferent în ce situaţie sînteţi, dacă credeţi cu adevărat, atunci sculaţi-vă, ridicaţi mîinile şi spuneţi: „Mulţumire Ţie, Doamne Isuse, că m-ai vindecat.“ Dumnezeu să fie cu voi.